tager Hensyn til disse Egne, man her har haft Blikket fæstet paa. Angaaende den højtærede Ministers Spørgsmaal, om man dog ikke kunde enes om, at Tilladelsen til, at disse Forhold bleve bestaaende, skulde være afhængig af Ministeriets Approbation, skal jeg sige, at det vel er noget, man kan tage op til fornyet Overvejelse, men jeg kan ikke skønne, at der kan være nogen Fare ved at vedtage Bestemmelsen, som den staar her, da den sikrer, dels at Skoledirektionen skal erkende den Lærers Dygtighed, som ansættes, dels at Biskolen ikke kan blive ved at bestaa som Biskole med en ueksamineret Lærer, naar den faar et Børneantal paa over 35. Meningen med Ændringen er selvsølgelig den, som ogsaa udtalt i selve Forslaget, at der i Fremtiden kun kan oprettes Skoler af samme Art og under lignende Forhold som hidtil. Det er jo ikke Meningen, at man skal oprette den Slags Skoler trindt om i Landet, og jeg tror heller ikke, at man vil kunne faa det ud af Ændringsforslaget. Det sker undertiden i disse Hedesogne, at der paa et større uopdyrket Areal nedsætter sig Nybyggere, som opdyrke en stor Del af Heden. Det vil da være nødvendigt at oprette slige Skoler, og saa maa man have fastsat i Lovgivningen, at saadanne Oprettelser kunne finde Sted. — Angaaende Offerafløsningen mente Ministeren, at det næppe vilde kunne lade sig gøre, saa længe man ikke ogsaa kom til Offerafløsning for Præsternes Vedkommende. Jeg kan ikke forstaa, at der skal være nogen uopløselig Forbindelse her imellem. Det vilde jo ikke være unaturligt, om Ofringen fremdeles fandt Sted i Kirkerne for Præsternes Vedkommende, det er dog rent kirkelige Indtægter. Men det synes mig ganske naturligt, at naar Lærernes Løn bliver fastsat, falde Offer og Accidenserne bort som noget dem uvedkommende. Desuden er jeg ikke sikker paa, at Præsterne selv holde paa, at Offerafløsningen kun skal kunne finde Sted for deres Vedkommende samtidig med, at det finder Sted for Lærerens. I alt Fald har jeg haft Lejlighed til at erfare, at flere Præster ere af den Formening, at Offerafløsning lige saa lidt vil kunne finde Sted for Præsteembedernes Vedkommende, enten man ved denne Lejlighed lader Højtidsofret falde bort eller ikke. Der er jo ogsaa flere Vanskeligheder for Offerafløsning for Præsternes Vedkommende, som kunde gøre, at det kan have lange Udsigter. For det første er der den store Vanskelighed, at Præstelønningsspørgsmaalet i det hele kunde trænge til en Løsning, som maaske under de bestaaende Prisforhold er vanskeligere at naa nu end tidligere, og dernæst er der den Vanskelighed, som flyder af Bestemmelserne i vor Lovgivning om disse Indtægter, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Angaaende Skolepengene maa jeg endnu sige, at det Forslag, der er stillet af Mindretallet om, at Skolepengene skulle betales af Statskassen, ganske vist kan have sine tiltrækkende Sider, men der er dog derved at bemærke, at naar Staten skal betale Skolepenge for samtlige Skolebørn, der gaa i Friskolerne, vil Staten let komme til ved Udbetalingen af sine Lønningstillæg og af disse Skolepenge at konkurrere med sig selv. Det vilde være overordentlig fornøjeligt for Kommunerne omkring i Landet at oprette Friskoler, naar de fik Skolepengene udbetalte af Statskassen, der ikke i den Forstand er deres egen som Kommunekassen, og saa vilde Friskolerne blomstre talrig op i Kommunerne, medens Staten samtidig var nødt til at betale Lønningstillæg til de offentlige Skolers Lærere. Nogen Vanskelighed er der i den Retning, det kan man ikke være blind for.

Den højtærede Minister var ikke fuldkommen sikker paa, at der behøvedes 200,000 Kr. til Kommunerne gennem Skolefonden, men det tror jeg, der vil, hvis man da virkelig vil yde Kommunen en Støtte, som forslaar noget. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) bebudede i Gaar Ændringsforslag til tredje Behandling om, at der fra Statens Side skulde ydes Tilskud til Skolebygninger. Jeg tror ikke noget saadant Ændringsforslag behøves, thi det staar udtrykkelig nævnt, at af disse Penge, der aarlig ydes Skolefondene ifølge Loven af 1856 § 5 c., kan der ogsaa gives noget til Skolebygninger. Skulde jeg fejle heri, hvad jeg ikke tror, jeg gør, kunde det være rimeligt at tage under Overvejelse, at Tilskuddet skulde ydes direkte. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) holdt stærkt paa, at man egentlig skulde indrette hele vor Folkeskole som en Statsskole og slet ikke have nogen Kommuneskole. Det er et Princip, som han har hævdet, og som jeg ikke her skal angribe, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i det Øjeblik, man gik til udelukkende at gøre vor Folkeskole til en Statsskole, opnaaede man maaske nok, at Skolerne blev bedre udstyrede, men det vilde samtidig bevirke, at der trindt om fra alle Landets Kommuner stadig vilde lyde stærkere og stærkere Krav om at faa mere til Skolevæsenet. Det kunde jo for saa vidt være meget heldigt, for saa vidt Kravene ikke bleve i høj Grad overdrevne, thi det kunde jo føre til, at Skolevæsenet blev forbedret, men jeg er vis paa,